

Kaldırımlar 4

– GöktürkGülay · 25 Kasım 2014

Anladım ! anlamayıda anladım da ben
neye sebep olduğunu anladın mı sen
korkmuyorum değersiz insanlardan
kormuyorum hak etmiyen et sürüsünden
kapat kapılarını ziftin karanlığına kaldırımlar

büyüyor çokluk içinde çoklu yalnızlığına
büyütüyor kendine yenilerini ekleyerek
yürüyor kendi çıkmazları içinde insanlar
yaşatırken kendinide büyütüyor beşerde
damıtılmışlığın hem hali kaldırımlar

imar ediyorsun ihya ettim der gibi
beklediği beklentisi bildiği gördüğü
kah feryad kah kahreden bir çığlık
kah evsizlere müteahhit bir tezahür
bir yerde yüceltirken kendine insanlığı
bir yerde tutsaklığın tuzağı kaldırımlar

öyle çok vaadler dayatıyorsun ki ufkuna
hiçliğine bırakırsın masumlara mahsunluğu
ah ki kendi tabuların içinde yosma kalırsın
çok kat çok para hakkınıda ister ya vicdan
gettolaşmış mekanların kapanı kaldırımlar

kalk ayağa yıldızlar bu gece çok güzel bak
kaygısını yaşar balkonsuz gök yüzü ve yer
vebaline esir kafamda bir yumruk tos tos
pervazlarda bekliyor güvercinler pır pır
şimdi eğil ve yücelt aydınlıkta karanlığı
direncin ötesinde yere yatırılmış kaldırımlar

onsekizKasımikibinondört

Gülay GÖKTÜRK